

Our Write Us Today
ADVERTISING
RATES are
REASONABLE....

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

★
ČITATELJE OPOZARJAMO.
da pravčasno obnove naročni-
no. S tem nam boste mnogo pri-
hranili pri opominih. — Ako že
niste naročnik, pošljite en dol-
lar za dvomesečno poskušnjo.

TELEPHONE: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21st, 1903 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

ADDRESS: 216 W. 18th ST., NEW YORK

No. 142. — Štev. 142.

NEW YORK, TUESDAY, JUNE 20, 1939—TO REK. 20. JUNIJA, 1939

Volume XLVII. — Letnik XLVII.

NEMŠKO VOJAŠTVO GOSPODARI NA SLOVAŠKEM

Meč čuva nad Nemčijo! —pravi dr. Goebbels

Nemški vojaki so nastanjeni v taboriščih blizu poljske meje. — Nemci prezirajo slovaške častnike. — Fuehrer čuva nad Gdanskim in Nemčijo. — Nemci poslušajo samo svojega fuehrerja.

ZILIN, Slovaška, 19. junija. — Premikanje nemškega vojaštva ob slovaško-poljski meji se nadaljuje. Častniki so natančno pregledali 100 milj dolgo mejo, ki bo za slučaj kakega spopada med Nemčijo in Poljsko zaradi Gdanska velike važnosti.

Običajni poletni manevri so po celi Nemčiji v polnem teku in po zadnjih poročilih je na slovaško-poljsko mejo dospelo 20,000 nemških vojakov. (Nemčija je pri razdelitvi Čehoslovaške 16. marca postavila nad Slovaško vojaški protektorat.)

Nemški vojaki, ki so prišli v marcu na Slovaško, so nastanjeni po skritih taboriščih blizu poljske meje. Nemški častniki se ne zmenijo za slovaško propagando in sicer z aretacijami; Nemci so zaplenili več listov s protinemško propagando.

Iz Ziline gradijo veliko cesto do Cadce, od koder nemška armada z lahkoto vdari na poljski Tješin. Poleg te ceste pa grade še več drugih, ki peljejo proti severu do poljske meje.

Bivša čehoslovaška letališča v dolini Vaga so Nemci zaprli in so popolnoma zapuščena. Železna vrata na letališču v Zilini so sneli in jih kot staro železo odpeljali v Nemčijo.

Neka velika municijska tovarna v Dubniku obratuje noč in dan in vsi izdelki gredo v Nemčijo. Nekaj slovaških vojakov v Bratislavi se javno vežba brez orožja.

GDANSK, Svobodno mesto, 19. junija. — "Fuehrer čuva nad vašo in našo bodočnostjo. V njegovi roki smo vsi v dobrem varstvu. Zato bomo v teh težkih, napetih časih vanj zaupali in se ne bomo, — kot pravi pesnik — bali moči človeka. Pred nami stoji Nemčija, — velika, močna in nepremagljiva. Za nami stoji narod. Nad nami pa stoji fuehrer."

S temi besedami je propagandni minister dr. P. J. Goebbels zaključil svoj enourni govor ob priliki zadnjega dne gdanskega kulturnega dne. Že v soboto je rekel, da je vrnitev Gdanska Nemčiji neizogibna in da je nobena sila na svetu ne more preprečiti.

"Politične meje je mogoče nekaj zavlačevati," je rekel dr. Goebbels tekom svojega govora, "toda meja, ki so jih potegnili jezik, plame in kri, ni mogoče izbrisati in ločiti in tako je tudi v slučaju Gdanska. Zato se počutim v tem mestu ravno tako, kot v katerikoli drugem mestu nemške države."

Dalje je še dr. Goebbels izgovoril naslednje krate besede:

"Na razpolago imamo mogočna obrambna sredstva. Od leta 1935 je moč nemškega naroda močno narasla in danes smo narod pod orožjem."

"Meč čuva nad Nemčijo. Ni se nam treba bati nobene moči sveta. . . Ni mi treba še enkrat ponoviti, da stoji nemški narod združen za vami in da vam ni treba imeti nikake skrbi za bodočnost vašega mesta."

Ravno tako pohvalno se je izrazil o gospodarskem položaju Nemčije, ko je rekel:

"Mi, Nemci smo politično in gospodarsko pod vodstvom vojnega časa. Poslušamo samo eno povelje. Druge države imajo velika bogastva in jim ni treba šteti vsakega pfeniga. Odkrito in pošteno moramo reči, da mi, Nemci, živimo iz rok v usta. Smo revni nemaniči."

Anglija pripravlja akcijo proti Japonski

ODBOR ZA VNANJE ZADEVE JE BIL SKLICAN NA SEJO. — VLADA RAZMOTRIVA O POVRAČILNI KAMPANJI

LONDON, Anglija, 19. junija. — Odbor za vnanje zadeve angleške vlade se je danes sestal, da razpravlja o represalijah proti Japonski, ako se položaj na Daljnem Iztoku nepričakovano ne izpremeni.

Proti koncu tedna so ostali v Londonu poglavitni ministri v upanju, da bo Japonska pokazala pripravljenost za kak kompromis glede dogodkov v Tiencinu, toda do danes se še ni nič dogodilo, kar bi moglo kazati na kako olajšanje napetosti na Daljnem Iztoku.

Uradniki vnanjega urada, trgovskega ministrstva in zakladniškega urada so že izdelali načrt za gospodarske odredbe proti Japonski, kar bi pomenilo odgovor na japonsko blokado v Tiencinu. Ko bo ta načrt odobril odbor za vnanje zadeve, bo sklicana seja celega kabineta, ki bo odločil, da bodo povračilne odredbe takoj stopile v veljavo.

O vsem tem bo ministrski predsednik Chamberlain obvestil poslansko zbornico, toda ne bo še v stanu pojasniti vseh načrtov angleške vlade.

Združene države in Francija ste v stalnem stiku z angleško vlado glede položaja v Aziji. Uradni krogi pa pravijo, da se dosedaj te države še niso posvetovalle za skupno akcijo proti Japonski. Pravijo, da bo Anglija izvedla svoj načrt samostojno brez drugih držav.

Gotovi krogi pa so mnenja, da bi gospodarske odredbe delovale prepočasi, da bi bilo mogoče z njimi prebiti blokado, toda vladni krogi so mnenja, da vodi Japonska že dve leti drago vojno, tako da bi gospodarske odredbe težko delovale na finančni položaj Japonske.

Med drugim bo Anglija preklicala svojo trgovsko pogodbo z Japonsko iz leta 1911. S tem bi bilo mogoče na japonsko blago postaviti višjo carino in celo embargo.

Admiral sir Roger Keyes, ki je član poslanske zbornice, je v svojem govoru v Hornseyu rekel, da pomenijo dogodki v Tiencinu, skupno s pomočjo, ki jo dajete Japonski Nemčiji in Italiji, v resnici pravo vojno napoved Angliji in izzivanje, proti kateremu se mora Anglija postaviti. Admiral je rekel dalje, da se mora vlada odločiti, da se že sedaj, če treba, tudi z orožjem postavi proti Japonski, kajti vojne skoro ni mogoče odvrniti in če bo Anglija še kaj odlašala, bo za njo gotovo prišlo ponižanje.

Navzlic temu pa angleška vlada upa, da se Japonska ne bo drznila Angliji zanikati vseh pravic v Aziji. Toda od japonske vlade še ni prišlo nikakoli nadaljnje sporočilo.

ADVERTISE IN
"GLAS NARODA"

FRANCOSKA PODMORNICA IZGUBLJENA

Podmornica Phenix se je potopila v Cam Ranh pristanišču v Aziji. — Z njo je utonilo 71 mož posadke.

PARIZ, Francija, 18. junija. — Mornariški minister Cesar Campinchi je ministrskemu predsedniku Edouardu Daladieru sporočil, da se je podmornica Phenix na vežbanju v Cam Ranh pristanišču v Indokinji potopila z vso svojo posadko 71 mož.

Admiral Jean Decaux, poveljnik francoskega vojnega brodograja na Daljnem Iztoku je sporočil, da navzlic temu, da se bojne ladje in aeroplani iskali potopljeno podmornico, ni bilo mogoče dognati mesta, kjer se je potopila. Nikjer ni mogoče na površini vode najti olja, ki se vedno pokaže, kadar se potopi kakšna podmornica. V okolici, kjer se je potopila, je morje globoko nad 300 čevljev.

Ob času nesreče je podmornica Phenix skupno s podmornico Espoir manevrirala, da potopi poveljniško ladjo Lamotte-Picquet. Prejšnji dan ste dva podmornici uspešno izvedli sličen manever.

Mornariške oblasti so opustile vsako upanje, da je še kak mornar v podmornici živ.

BERLIN, Nemčija, 18. junija. — Kanceler Hitler je francoskemu predsedniku Lebrunu poslal brzojavno sožalje ob priliki potopa podmornice Phenix.

ANGLEŠKA ZVEZDA OBLEDEVA

RIM, Italija, 18. junija. — Fašistično časopisje pravi, da japonska blokada tujih koncepcij v Tiencinu "oznanja obledevanje angleškega ugleda na Daljnem Iztoku."

"La Tribuna" pravi v uvodnem članku:

"Če pred nekaj leti ni bilo mogoče misliti, da bi bilo mogoče napasti kako angleško koncepcijo, nad katero vihra zastava angleškega cesarstva." Tako na Daljnem Iztoku kot v Evropi morajo samoderžci gledati resnici v obraz in se z njo sprijazniti, da jih ne bo prehitel nevdružni tek zgodovine."

PRENOS TRUPLA DŽENKISKANA

Truplo osvojevalca leži v srebrni krsti. — Njegov truplo so prenesli, da ne pade Japoncem v roke.

JULIN, Kitajska, 19. junija. — Džengiskan, največji osvajaatelj Azije, ki je v trinajstem stoletju prodril v vzhodno Evropo, se je vrnil na Kitajsko. Njegovo truplo v srebrni krsti je bilo preneseno skozi Veliki zid, katerega so prekoračile njegove mongolske trupe, ki so si podjarmile severni del Kitajske.

In ravno vojna, katero je vodil skoro celo svoje življenje, je motila njegov mir. Njegova krsta je bila odpeljana iz grobnice v Ecinhuru v Mongoliji, da ne bi padla v roke Japoncem, ki ogrožajo Mongolijo.

Krsta je bila prenesena skozi vrata Velikega zidu ob navzočnosti Čankajšekovega osebnega zastopnika in mnogih odličnih Kitajcev, Mongolov in budističnih lam mimo velikanke množice Kitajcev, ki so mahali z zastavami. Krsto bodo položili v novo grobnico na kakem skrivnem kraju v zapadni Kitajski.

Džengiskan si je najprej osvojil severno Kitajsko in Mandžurijo, nato pa se je iz Mongolije obrnil proti jugu in prišel do Indusa v Indiji. Njegove čete so prodrle celo v vzhodno Evropo ter opustošile zemlje, skozi katere so drvele, dokler se Džengiskan ni mogel pobahati, da more jahati skozi vsa zavzeta mesta, ne da bi se njegov konj spodtaknil.

Džengiskan je umrl leta 1227 in ga priznavajo za največjega mongolskega junaka.

PREGANJANJE REPUBLICANCEV NA ŠPANSKEM

Priznal je, da je pomagal ustreliti 225 oseb. — V kaznilnici je bilo ustreljenih do 20,000 ujetnikov.

MADRID, Španija, 19. junija. — Španska sodišča vsak dan sodijo nad sto ljudi, ki so obtoženi, da so morili fašiste, duhovnike in redovnice. Edmundo Rodriguez, ki je bil nedavno prijet, je priznal, da je pomagal ustreliti 225 oseb v kaznilnici na San Bernardo ulici, kjer je bil dodeljen straži. Rodriguez je tudi rekel, da

TORNADO NA ZAPADU

Tornado v Minnesoti je ubil 10 ljudi. — Vihar je odnesel avtomobil z družino.

MINNEAPOLIS, Minn., 19. junija. — Tornado, ki je udaril proti severu in zapadu, je ubil najmanj 10 ljudi, podrl 75 hiš v Anoka okraju, 20 milj severozapadno od Minneapolisa, in poškodoval 63 oseb.

Ko se je Mrs. Freeman z avtomobilom vračala z izleta s svojima dvema hčerama in zetom Bradleyem, je avtomobil zašel naravnost v tornado, je potegnil avtomobil več sto jardov po zraku in vsi v avtomobilu so bili ubiti.

Vihar je prihrumel od juga zapada ter je najprej podvilj blizu Corcorana, nekaj milj severozapadno od Minneapolisa. In na tem kraju je bila ubita družina Mrs. Freemanove.

Nato se je tornado dvignil, pa zopet vdaril na zemljo v Anoki, kjer je porušil šest blokov hiš. Mesto ima 350 prebivalcev.

Vihar je blizu Anoke odnesel hišo farmerja Dorra.

V bolnišnici v Anoke je 44 ljudi z zlomljenimi rokami ali nogami. 12 jih je bilo odpelanih v bolnišnico v Minneapolis, 7 pa v St. Paul.

V Teksasu je vihar dosegel hitrost 63 milj na uro. Tornado se pomika proti vzhodu.

NEMŠKI MANEVRI

FRANKFURT ob MENI, Nemčija, 16. junija. — List "Frankfurter Zeitung" pravi, da se bodo v bližnji bodočnosti pričeli veliki vojaški manevri ob nemških zapadnih utrdbah. Kot pravi list, bodo manevri trajali zelo dolgo.

HORTHYJEV ROJSTNI DAN

BUDIMPEŠTA, Madžarska, 18. junija. — Madžarska danes obhaja 71. rojstni dan svojega regenta admirala Nikolaja Horthyja, katerega smatrajo Madžari za glavni steber proti nacijski nadvladi nad Madžarsko.

je bilo v kaznilnici, kolikor mu je znano, ustreljenih 20,000 oseb. Pet žensk, ki so bile uslužbene v isti kaznilnici, in ki so bile prijete, so priznale, da jim je znano, da je bilo v kaznilnici vstreljenih najmanj 5000 oseb.

Dva brata ki sta bila aretirana v Valenciji, sta odbožena, da sta ubila 192 oseb.

Javni obtožitelj pravi, da ima imena 236 duhovnikov, ki so bili umorjeni samo v Madridu.

ŽIDOVSKI BEGUNCI V ANTWERPENU

Mnogi so hoteli izvršiti samomor. — Postavili so stražo da preprečijo samomore. — Samo en begunec je v Havani skočil čez krov.

ANTWERP, Belgija, 18. junija. — Parnik St. Louis z 907 židovskimi begunci iz Nemčije je došel v Antwerp. Begunci so po svojem prihodu pripovedovali, da so postavili stražo, čije namen je bil preprečiti samomore med begunci.

Izmed 907 beguncev, ki so se 15. maja odpeljali iz Hamburga in so upali, da jim bo dovoljeno se izkrcati na Kubi, je samo en begunec v Havani skočil čez krov in utonil.

Begunci pripovedujejo, da se je, ko jim ni bilo dovoljeno izkrcati se na Kubo, 200 beguncev zaobljubilo, da izvrše samomor s tem, da bi poskakali v morje, mesto da bi se vrnili v Nemčijo.

V teh strašnih dneh na 6000 milj dolgi vožnji so se zbrali nekateri begunci in so 24 ur na dan stražili, da kdo ni skočil v morje. Nekateri begunci so bili izpuščeni iz koncentracijskih taborišč, predno so se odpeljali iz Hamburga.

S solzami v očeh so begunci pripovedovali, kako so se razveselili novice, da so jim začasno zavetišče dovolile Anglija, Francija, Belgija in Holandska.

V Antwerpnu je bilo izkrcanih 250 beguncev in so jih nastanili na gradu Marness v Liege. 157 beguncev se je s parnikom Flandria odpeljalo na Holandsko. Ostali po so se v skupinah po 250 odpeljali v Southampton in Boulogne.

RAZGLEDNICE

Newyorške
SVETOVNE
RAZSTAVE

DOBITE PRI
KNJIGARNI
"GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK

35 RAZLIČNIH RAZGLEDNIC
V BARVAH, PREDSTAVLJAJO
ČIH NAJVEČJE ZANIMIVOSTI
TE OGROMNE RAZSTAVE

CENA ZBRKE
50c
(Pošilna plačana)

Vsoto lahko pošljete v znakah
po 2 edromu po 5 centu.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakaz, President J. Lupcha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
316 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

46th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto valja list na Ameriko	Za New York za celo leto .. \$7.00
in Kanado	Za pol leta
Za pol leta	Za inostranstvo za celo leto .. \$7.00
Za četrt leta	Za pol leta

Subscription Yearly \$4.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 316 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 3-1243

DOPIŠI brez podpisa in osebnosti se ne priobčujeta. Denar za naročnino naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri suremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališče naznači da hitreje najdemo naročnika.

SOVRAŠTVO ČEHOV DO NEMCEV

Češki in slovaški narod navdaja sedaj ista bojazen kot v tednu pred zavzetjem Prage. Kot tedaj, tudi sedaj ljudje stikajo skupaj glave, poslušajo radio, ako bi mogli vjeti kako vest z onstran meje, se zbirajo po ulicah in cestah ter se izprašujejo, ako je kdo kaj izvedel o zadnjih dogodkih.

Vendar pa je neka razlika: ljudstvo ni tako vznemirjeno in zbegano kot je bilo v marcu. Ljudje se več ne zbirajo na Venceslavovem trgu, kot so se zbirali pred očmi nemške tajne policije, da si povedo kako novico.

Prav vznemirjenje je sedaj samo v vladnih uradih, v bankah, časnikarskih uradih. V teh krajih je bilo tekom tedna veliko vznemirjenje, kajti prihajala so poročila o zbiranju nemških čet na Češkem, Moravskem in Slovaškem.

Cenzura je stroga, tuji ne smejo prihajati v deželo, narod je razburjen, toda vdan v usodo, kajti zaveda se, da zopet prihaja "pax Germanica" — nemški mir.

Ako bi Nemčija sedaj tudi premenila svojo politiko proti Čehom, je dvomljivo, ako bi se položaj kaj izboljšal, kajti med Čehi in Nemci trdno stoji stena sovraštva, česar pa so krivi samo Nemci.

Lansko jesen, ko je češki narod ležal razprostrt pred Hitlerjevimi nogami, bi se bilo mogoče vstvariti položaj, da bi nemški in češki narod saj zdržljivo mogla živeti med seboj, kakor n. pr. Angleži in Ircei.

Toda v sreih Čehov se je naselili sovražstvo do Nemcev, ko so postavljali mejnike v peti in šesti zoni v Sudetih.

Ko je Nemčija potisnila svojo mejo v chodski okraj okoli Domazlie, ki je zgodovinsko najpomembnejši kraj za Čehe; ko je nemška komisija na brzojavno prošnjo gorečih Sudetov na kanclerja Hitlerja sprejela v Nemčijo kako tovarno ali posestvo; ko je nemški gospodarski minister dr. Walter Funk v Beogradu izposloval, da je Jugoslavija v Nemčiji naročila razne stroje, ki jih je prej dobivala iz Češke, tedaj se je vsa češka jeza razlila nad Nemce.

In ko so pričela prihajati poročila, kako Nemci preganjajo Čehe, ki so ostali v Sudetih, tedaj je češka jeza na Nemce še bolj vzplamtela. Čehi na Češkem in Moravskem se sicer zavedajo, da so brez vsake moči proti Nemcem, toda vedo, da so skupno, združeno telo v čeških mestih in na češki zemlji.

Zato si morejo tembolj živo predstavljati, kako hudo se more goditi njihovim bratom, ki žive med sovražnim nemškim narodom.

Slovaki proti Nemcem ne kažejo toliko sovraštva kot Čehi, kajti od njih so dobili "avtonomijo." Toda pričnanja čutiti roko svojega "prijatelja in zaščitnika" na gospodarskem polju in tudi pri njih že prihaja na dan sovražstvo do "osvoboditelja".

Slovaki so razočarani in v kratkem njihovo sovražstvo do Nemcev ne bo nič manjše, kot je sovražstvo Čehov.

Pozor rojaki!

KADAR nameravate potovati v stari kraj;

KADAR hočete poslati denar v stari kraj;

se zaupno obrnite na nas, in postrežemo vam boste točno in pošteno. Dolgoletna skušnja Vam to jamči.

Pišite po brezplačna navodila in pojasnila na

SLOVENIC PUBLISHING CO.

POTNIŠKI ODDELEK "GLASA NARODA":
216 West 18th Street New York, N. Y.

NOVA ANGLEŠKA BOJNA LADJA

Mornarji na novi angleški bojni ladji "Newcastle" se vežbajo z najnovejšimi topovi proti aeroplanom.

Iz Slovenije

PASTIRČEK BREZ SLEDU IZGINIL

Na Bregu pri Litiji in tudi po drugih krajih se govori o dogodku, ki se je primeril nedavno. Že več dni pogrešajo 16 letnega pastirčka Pevčevega Poldeta iz Liberge, ki je služil pri posestniku Jugu na Bregu. Značilno je, da se je raznesel vest, da so pogrešanega pastirčka že našli v Zagorju, kamor ga je zanesla narasla Sava. Najbolj zdaj zanima vse, kako je nesrečnega fantiča doletela nesreča. Da ga je odnesla Sava, so prepričani vsi. Sprva je kazalo, da je fantiček le pobegnil in se je kam skril.

Vzrok njegovega skrivnanja naj bi bila ribarska mreža, ki si jo je fant izposodil, pa mu jo je odnesla Sava. Ko so mrežo našli v Maljaku, so nastale govorice, da se je Polde zbal posledic in je ušel, ter se šel domov skriti. Ko pa so povprašali, če je doma pri starših, so dobili iz Liberge odgovor, da ga ni. Zdaj je minilo že več dni in zato kažejo vsi znaki, da je nesrečnega ribiča potegnilo valovje s seboj. Dobri poznavalci Save trdijo, da ga zdaj.

ko je Sava še tako visoka, ne bo vrgla na suho. To stori šele, kadar upade.

PRETRESLJIVA TRAGEDIJA

V Vitanju se je ponoči odigrala pretresljiva tragedija, ki je zahtevala dve človeški žrtvi. Pred dobrimi 6 leti se je poročila takrat 18 letna Marija Pirhova z lesnim trgovcem Jožom Meškom v Vitanju. V zakonu se jima je rodil sinček. Po petih letih zakona sta se pa zakonca pred poldrugim letom ločila. Meško se je preselil v Oplotnico, žena s sinčkom pa v Vitanje kjer je vodila hišo in trgovino ter oddajala v sezoni sobe za letoviščarje. V eni sobi je stanoval že 14 dni 35 letni Pero Gjorgjevič, ki je ekspoziture OUZD v Leskovcu, vardarski banovini. Gjorgjevič je bil prav tako ločen.

Te dni po večerji je Meškova v družbi Gjorgjeviča in s svojo materjo odšla v Kuzmanovo gostilno v Vitanje. V gostilni so posedeli in malo pokramljali. Usoda je hotela, da se je pripeljal Joško Meško z motor-

nim kolesom po opravkih v Vitanje. Okrog 21. je stopil v Kuzmanovo gostilno, da bi tam prenočil. Na verandi je opazil svojo ločeno ženo v družbi matere in Gjorgjeviča. Stopil je k Meškovi in ji dejal, naj gre raje domov in naj spravi otroka spat, kakor sedi tu. Meškova mu ni odgovorila, narkar je ponovil svojo zahtevo. Ker je še vedno molčala, ji je zagrozil, da jo bo ustrelil. Ves razburjen je potegnil samokres in pomeril na Meškovo. Ta je hitro skočila pokonci in se skрила za stol, na katerem je sedel Gjorgjevič. Ta je razprostrl plašč pred njo. Meško pa je ustrelil na Gjorgjeviča in ga zadel v levo zapestje. Nato je Gjorgjevič planil na Meška, oba sta padla, ter se začela ruvati. Na tleh je Meško še enkrat sprožil in Gjorgjeviča zadel v sence, druga krogla pa je opazila Pirhovo, mater Meškove.

Med borbo je Meškova pobegnila v prvo nadstropje Kuzmanove hiše. Meško pa je skočil v kuhinjo, ki je bila slučajno odprta in si pri vratih pogljal kroglo v sence. Zgrudil se je mrtev. Zaradi strašne tragedije je dobila Meškova hud živčni napad. Prišli so domači orožniki, ki so ugotovili dejanski stan. Ob treh zjutraj so prepeljali trupli Meška in Gjorgjeviča v mrtvašnico na vitanjskem pokopališču. Gjorgjevič je imel pri sebi hranilno knjižico z vlogo 22 tisoč din. — Vse kaže, da je storil Meško svoje dejanje iz ljubosumnosti.

PODJETNO TIHOTAPKO

je prišla policija ponoči, ko se je sumljivo smukala po mariborskih ulicah. Imela je pri

Slovenski dan Peter na razstavi Zgaga

Clevelandski Slovenci bodo napravili izlet na newyorško svetovno razstavo in bodo prišli v New York v petek, dne 23. junija.

Mr. Kollander je pripravil in uredil ta izlet, da bodo izletniki prišli na razstavo in nazaj v Cleveland za malenkostno vsoto \$29. Pri tem je vključen prevoz z železniške postaje v hotel St. George v Brooklynu, prenočišče za dve noči, ogled New Yorka, dve vstopnici na razstavo, itd.

Po tem načrtu se bodo izletniki zopet odpeljali v Cleveland v nedeljo 25. junija ob 6.30 zvečer po Nickel Plate železnici.

V jugoslovanskem paviljonu se bodo mogli izletniki seznaniti z Mr. Svetom, ki jim bo drage volje na razpolago.

Večkrat prodajam grozen dolgčas in ob takih priložnostih: zahrepenim po kompaniji — po človeku, s katerim bi se kaj pogovoril, da bi bilo ubito popoldne ali večer.

Pa nimam sreče. K meni prisede rojak, ki se mu pozna, da ga je že nekoliko "predihal", in začne brez vsakega uvoda:

— Tako ti povem, da Cleveland ni več tisti kot je bil včasih. Prej je človek delal in služil, zdaj pa nima nič, če dela ali ne. In žena godrnja. Kar naprej godrnja. Ali poznaš mojo žensko? Praviš, da je ne poznaš? Saj zlodja ves Cleveland pozna. Dvakrat sva bila že na sodniji, pa naju je sodnik zapodil. Nič drugega ji ne gre po glavi kot dedci in denar. Denar, denar, denar, potem pa z dedci na ples in hodladri. Otroci pa z njo drže. Ej, ti ne veš, kakšen revež sem.

In tako mi razgalja, ne da bi ga kaj vprašal, vse svoje družinske zadeve.

Pove mi, kako mlad je moral zdoma, kako se je učil rokodelstva, kako je vandral po Koroskem in Štajerskem in kako ga je slednjič zaneslo v Ameriko.

— Tukaj me je pa ujela copenica, — se duša in tolče oh mizó, — pa jaz tega ne bom več dolgo prestajal. Bom že kam šel. Ali bi se v New Yorku dobilo kaj dela. Pravijo, da jih rabijo na svetovni razstavi. Jaz znam vse. Vsakega foremana bitam, ampak človeku ne dajo čensa...

Če le morem, se izognem zgovornemu rojaku, kar se mi pa vselej ne posreči, kajti kmalu je za menoj in mi začne pravi resnične in izmišljene zgodbe iz svojega soldaškega življenja.

Če bi bilo vse res, k ar govori in če bi imela Avstrija še en bataljon takih vojakov kot je bil on, bi nikdar ne prepadla.

Razburjajo me tudi ljubeznivi in prijazni ljudje, ki me silijo jesti. Spočetka je bilo tako v Plevnikovem hotelu, zdaj sem jih pa navadil, da mi ne nalože na krožnik več kot prenese moj želodec.

Mesa ne uživam, ne takega ne takega, klobas in hamburgerja pa sploh ne. Pa so dobre slovenske klobase, in hamburgerja nekateri ne morejo prehlaviti.

Sploh je pri Plevnikovih tak kuhinja, da je rekeli znani sladkokusec Tone Bobek: — Jedel sem že po raznih clevelandskih hotelih in sem bil parkrat tudi v newyorškem Waldorf-Astoria. Pa so vseposod sami talerčki, na talerčkih pa nič ni. Tukaj se pa človek opoldne naj, da ima dovolj do večerje.

Mene je postrežljiva gospodinja kmalu pretehtala.

— Kaj boste? — me vprašuje nekega popoldne.

— Nič, prav nič, se Vam lepo zahvalim.

— Jaz pa vem, da boste nekaj.

Jaz, da ne in ne.

— Za menoj, — mi ukaže, in jaz ji pokorno sledim v shrambo poleg kuhinje.

— Tukaj, kadar boste lačni.

In z žeblica sname v prtič zavito presušeno svinjsko gnjat.

— V predalu je nož, na polici črn kruh.

In tako si lahko predstavljate, da se mi navzlic vsem nezgodam, sitnostim in skrbem še preslabo ne godi.

Gnjati je, čedalje manj. Nož se že ob kosti zadeva.

Do četrtke, ko odpotujem proti New Yorku, jo bom menda popravil.

Denarne pošiljatve

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V Jugoslavijo:

Za \$ 2.30	Din. 1.40
\$ 4.50	Din. 290
\$ 6.00	Din. 394
\$10.25	Din. 509
\$20. —	Din. 1000
\$30. —	Din. 2000

V Italijo:

Za \$ 6.30	Lir 100
\$ 12. —	Lir 200
\$ 20. —	Lir 500
\$ 57. —	Lir 1000
\$112.50	Lir 2000
\$167. —	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah, dovoljemo še boljše pogoje.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 W. 18th ST., NEW YORK

sebi večjo košaro in ko je straznik pogledal vanjo, je videl, da je polna tihotapskega blaga. Zaplenili so ji 5 kg saharina, 30 vžigalnikov in 2200 din gotovine. Tihotapka je neka Marija T. iz Turnišča v Prekmurju.

Najboljši prijatelj

v nesreči vam je:

SLOVENSKA NARODNA PODPORNJA JEDNOTA

BRATSKA, DELAVSKA
PODPORNA USTANOVA

Sprejema moške in ženske v letih od 16. do 50, in otroke do 16. leta starosti.

ČLANSTVO: 52,000

PREMOŽENJE: \$8,000,000.00

Za ožje informacije glede zavarovanja vprašajte lokalnega tajnika društva SNPJ

Glavni stan:

2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

NAZNANILO in ZAHVALA

Z Zlostnim sreca naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je nemila smrt pretrgala nit življenja našemu ljubemu sinu in bratu

Louis Brgant-u

Dne 4. junija, 1939 se je pokojni Louis vračal od dela domov na kolesu in ga je bil ubil avtomobil. Bil je takoj mrtev. Rojen je bil 13. julia 1918 v Exportu, Pa. Pokopan je bil dne 8. junija po katoliških obredih s sv. mašo zadušnico na Grand View pokopališču na Export, Pa.

Tem potom se najlepše zahvalimo dr. sv. Alojzja št. 57 JSKJ., katerega član je bil, za krasni venec in vdeležbo pri pogrebu. Zahvalimo se tudi vsem onim, ki so darovali vence in za sv. maše in udeležbo pri pogrebu.

Da bi vsakega posebej imenovali, bi vzelo preveč prostora v listu. Da je bil ranjki priljubljen, je pokazal pogreb in krasni venec. Toraj najlepša hvala vsem, ki ste ga prišli kropit na mrtvaškem odru.

Ti pa, dragi sin in brat, spavaj sladko v rojstni grudi, dokler se ne sldemo nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

JOHN in FRANČISKA BRGANT, starši;

JOSEPH in JOHN, bratje;

PAULINA, FRANČISKA, ANNA in MARTHA, sestre.

Export, Pa., dne 10. junija, 1939.

Kratka Dnevna Zgodba

BELA KRAJINA—NAŠ NARODNI ZAKLAD

Že za velikonočne praznike je bila Bela Krajina vsa bela, v-a v cvetju, ko je bila ostala Slovenija še samo zelena. Zato bodo v Beli Krajini tudi črnejše nekaj prej zrele — in je eni grozdje.

Saj ima tudi Dolenjska svoje čare, toda vedno vas potegne k oknu, kadar se peljete okoli semiški predor z vlakom po hribu nad trtjem in zidanicami in se odpre človeku svojevredno pester pogled po tej beli deželici gričkov s cerkvami in gozdov in polja in stelnikov.

Pa je Bela Krajina tudi pravilni svet. Koliko pripovedovanj in verovanj je pred njenimi ljudmi in po njenih hišah še danes, koliko zimskega pripovedovanja še vedno, ko zamete sneg. Sicer živi vmes Amerika, toda glavni so še vedno vražji kamni, strahovi, viniki duhovi, klanci, kapelice, gradovi.

Precej jih je že v razvalinah in ljudje vedo o njih, da je enega snedel njegov gospod na Kurji koži, drugi je kupil tri zvonove sv. Primožu, tretji Trem faram, četrti ...

Več gradov še stoji, ker so bili posebno trdno zidani. Ko so gradili Krupo, so na primer mešali malto z vinom — misel ki je še ponekod pri drugih narodih v ljudskem verovanju moči in slave, pri našem narodu pa jo imamo le pri našem Belem Kranjcu, njemu pa res tako lepo odgovarja.

Pa so še gradovi v Črnomlju, Metliki, na Vinici, ki so šli nekako s časom in so v njih ura-

di, pa je še Pobrežje, kjer go-spodari Pavle, pa so še drugi, a ni nikjer več nič grajskega, razen junakov, ki se tu in tam po Valvazorju gledajo z njihovih zidov.

Ni sicer še sto let, kar je bil grad tlaka, ni še morda dvajset let, kar je bilo tu in tam precej mogočno življenje, pa čeprav je danes proza, narod je pozabil na tlako in davčne bukvice in jih nadomestil s pravljicnostjo in lepo besedo kakor vse, kar je bilo in je minilo.

Daleč je bila Bela Krajina od Ljubljane do 1914, ko je bila potegnjena železnica tudi od Novega mesta preko Črnomlja in Metlike do Bujavice. Še bolj daleč je bila sto let prej, ko so šle Francozi napravili preko Gorjancev cesto, in še bolj daleč prej, ko je metliška Slovenska marka živela in segala včasih prav do Višnje gore.

Daleč je skoro Bela Krajina od Ljubljane še danes, ko ni brzega vlaka in ti jo potniški počasi maha proti njej, kot bi vedel, da se mu nikamor ne mudi, saj so v Beli Krajini še pravljice in vraže in poezija, ki se je ne sme preveč buditi s sedanjim suhoparnim časom.

Tako daleč je bila Bela Krajina od Ljubljane, da se je v njej ohranilo kolo in najrazličnejše obredne pesmi, o katerih vedo drugod le še iz šole in knjige.

Zdi se mi, da je Bela Krajina tako daleč od Ljubljane kot Tolminska dolina s svojimi panti in Zilja s svojim rajem pod lipo ter Prekija s svojo pametivjo.

Pa Bela Krajina je morda še malo bolj daleč. Ni se v nji ohranilo le kolo, v nji živi še danes naša narodna noša s svojimi ornamentiki, v nji žive še stare skrinje in stari običaji, pa naj so v zvezi z življenjem človeka, na primer žetev, ženitovanje in napitnice, rojstvo in smrt, ali pa v zvezi z naravo, na primer zeleni Jurij, kres ...

Vse to živi v Beli Krajini po njenih vaseh od Šolcev do Poljan in od Zumberčarov do Poljan. Vse to živi vredi le prepogoste belokranjske revščine in pomanjkanja.

Se živi in zopet začenja svoje novo življenje, ko belokranjsko izobraženstvo oživlja v-e to naše pisano življenje prednikov ter se zbira okrog prirediteljev, ki nam kažejo našo davnino, organizira take prireditve s širšim obsegom in vabi nanje ves naš narod, ker vsi smo eno od nekdanj, in vsi smo ena družina in živimo skupaj danes in jutri in včeraj ...

In če naši narodni običaji prav te dni žanjejo tak uspeh v prestolnem Beogradu, zakaj se ne bi odzvali Slovenci Belim Kranjcem, in pohiteli na njih domače slave svojih davnih, a še vedno živih prednikov v njih središče — Črnomelj.

Na svetu so malenkosti, ki zanimajo ves svet, zlasti pa zbiralec drobnih zanimivosti. Tako se je neki ameriški novinar potrudil in preštel vse klobuke Napoleona, shranjene kot dragoceni spomin v raznih muzejih. Sam se je čudil, koliko jih je našel. V muzejih je našel shranjenih 451 Napoleonovih klobukov in najmanj 400 tistih, ki jih hranijo v muzejih, svoj živ dan ni videl. Iščejo in kupujejo po svetu klobuke samo če jim stari-narji posepejo na uho, da so Napoleonovi, iz zasebne zbirke nekega plemiča. Najbrž se bo itak razmnožil nekoč tudi popularni Chamberlainov dežnik.

Ker smo že pri tem dežniku, bo marsikoga zanimalo, koliko tehta. Ali veste to? Gotovo ne. To je pa točno znano, kajti Angleži se zanimajo tudi za najmanjše podrobnosti. Slo-veči Chamberlainov dežnik tehta 750 gramov, izdelan je bil v tovarni Briog Sons. Chamberlain ga je kupil za 75 šilingov. Američani so mu hoteli dati zanj stokrat toliko pa ga ni hoteli prodati. Cham-berlain tako ceni svoj dežnik, da ga ni hotel niti posoditi za razstavo italijanskih dežnikarjev, čeprav so mu obljubili, da ga bodo primerno zavaro-vali.

Kakó velja že zdaj za zgodovinsko znamenitost Chamber-lainov dežnik, tako je nekaj posebnega prva Hitlerjeva rja-va srajca. Kancelar jo ima že od leta 1923, iz časov prvega poskušnega puča in še zdaj jo oblače vsako leto enkrat ob svečanih prilikah. Ta srajca ima ovratnik šte. 40.

Zgodovinska so tudi mnoga pokrivala. Tako ima Stalin že od leta 1920 čepico s ščitom, ki jo še zdaj večkrat nosi in ki mu jo je podaril na poljski fronti neki vojak. Čepica še vedno nosi monogram svojega prvega lastnika.

Tudi Mussolini ima še vedno

čepico iz starih časov. Isto ve-lja tudi za Roosevelta, ki sicer pogosto menja klobuke. Roo-sevelt se tudi drži starih običajev. Pred mnogimi leti si je dal popraviti naočnike v New Jersey. In še zdaj, če-prav je prezident in živi v Washingtonu, pošilja naočni-ke vedno v New Jersey, kjer mu jih popravlja skromen op-tik.

Tudi mnogih drugih držav-nikov si ne moremo misliti brez slovečih malenkosti. Tako je Laval znan po svoji beli kra-vati, bivši francoski minister Tardieu po svojem ustniku, Herriot pa po svoji pipi. Časno mesto bosta zavzemala v muzejih tudi Baldwinova pipa, ki jo je kupil v isti trgovini kakor Chamberlain dežnik in palica vojvode Windsorskega.

Leon Blum je znan po svojem tipičnem širokem klobuku, ki mu ga je podaril njegov učitelj Jaures. Blum je ta klobuk že večkrat izgubil, pa so ga vedno našli in mu ga vrnili.

Večina teh klic se da odstraniti s tem, da sadje operemo z navadno pitno vodo, stvar, ki bi morala biti v vsakem gospo-

BAKTERIJE NA PRESNEM SADJU.

Eden izmed neboljanih o-trck higijene je sadje. To rase samo ob sebi umevno praktič-no, prosto vsakih bakterij, to-da na ta ali oni način, zlasti ob čas obiranja se v njem lahko naselijo poleg drugih tudi ne-varne bolezenske klice. Na poti skozi številne roke, pre-den pride na mizo, se sadje lahko kuži s povzročitelji kakš-nega legarja, tuberkuloze, ko-lerne, itd.

V vodi, s katero so oprali eno samo češnjo, so našli do 90.000 bakteri, na jagodi gro-zdja do 10.000, na slivi 30.000, na hruski 20.000 bakterij. Pri-tem je šlo za neoporečno posu-šeno sadlje. To so skoro ne-verjetne številke in sedaj so lahko vsak sam izračuna, ko-likšne množine bolezenskih klic morejo biti šele na sadju, ki ga uživamo neopranega.

Večina teh klic se da odstraniti s tem, da sadje operemo z navadno pitno vodo, stvar, ki bi morala biti v vsakem gospo-

dinjstvu prav tako samo o bse-bi umevna, kakor umivanje rok pred jedjo. Še nevarnejši je sladoled, poseben tisti, ki ga prodajajo na ulici. Napre-dek pomenijo v tem oziru že zaviti sladoledni zviti, ki jih polagoma uvajajo.

SV. PISMO PREVEDENO V 732 JEZIKOV.

Iz letnega poročila angleške-ga svetopis-emskega društva je razvidno, da je bilo sveto pi-smo lani prevedeno še v de-veť jezikov, v pet afriških, 3 azijske in v eskimski jezik. Doslej je bilo sveto pismo iz-dano v 732 jezikih in narečjih. V tem pogledu se torej nobena knjiga niti od daleč ne more primerjati z njim.

Prodaja svetega pisma je na-predovala tudi lani. V evrop-skih državah so prodali lani 1.660.000 izvodov, predlanskim pa 1.519.000. Samo na Kitaj-skem je prodaja svetega pisma nazadovala. Predlanskim so prodali tam nad tri milijone, lani pa 2.093.000. V krajih za-

sedenih po japonski vojski ni mogoče več tako uspešno širiti svetega pisma kakor prej.

KAKOR TI MENI — TAKO JAZ TEBI.

Kapitan tovrne ladje je ne-kega dne vpisal v službeni la-dijski dnevnik:

— Krmar je bil danes pijan. Ko se je krmar iztreznil, je ves potrt prosil kapitana, naj vpis izbriše. Prisegal je, da deslej še nikdar ni bil pijan in da se tudi nikdar več ne bo opil. Toda neizprosni kapitan je odvrnil:

— To je nemogoče V to knji-go se vpisuje samo čista res-nica, nič drugega.

Ko je v prihodnjem tednu prišla vrsta na krmarja, da vo-di dnevnik, je takoj na prvem mestu vpisal:

— Kapitan je bil danes tre-zen.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

KOSE

smo dobili iz starega kraja, so iz naj lepšega jekla, 32 inčev dolge in teh-tu manj nego funt. Kosa je široka. Stane \$2.50 s pošlino. Rineka za ko-siše stane 50 cts. Jekleno kladivo 90 cts; bučica 75 cts; ošla 25 cts; koski z zobni ali za klepanje \$1.00. Pošljite naročilo z denarjem na naslov:

EUROPEAN BAZAAR
170 East 4th St. New York City

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročiti- no pravčasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kolih imena so tiskana s debelimi črkami, ker so upravi- čeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov nase- ljenih. Zastopnik bo Vas izročil potrdilo za plačano naročnino.

- CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Laublin
- COLORADO:
Pueblo, Peter Cullig, A. Saffig
Walsenburg, M. J. Bayak
- INDIANA:
Indianapolis, Fr. Zupančič
- ILLINOIS:
Chicago, J. Bevil
Chicago, J. Faldan (Chicago, Oneto in Illinois)
Joliet, Jennie Hamblith
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago in Waukegan, Math. Warick
- MARYLAND:
Kitsmiller, Fr. Vodorivos
- MICHIGAN:
Detroit, L. Plankar
- MINNESOTA:
Chisholm, Frank Guba, J. Lezančič
Ely, Jos. J. Pechel
Eveleth, Louis Gonda
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrivatic
- MONTANA:
Roundup, M. M. Paulan
Wahoe, L. Champe
- NEBRASKA:
Omaha, F. Broderick
- NEW YORK:
Brooklyn, Anthony Švč
Gowanda, Earl Breda
Lima Park, Frank Hrivatic
- OHIO:
Barberton, Frank Froha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kar-linger, Jacob Resnik, John Slapnik
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kumšo
Youngstown, Anton Kikali
- OREGON:
Oregon City, J. Koblar
- PENNSYLVANIA:
Bessemer, John Jevnikar
Broughton, Anton Ivavce
Conemaugh, J. Brezovec
Coverdale in okolica, Mrs. Ivana Ruznik
Export, Louis Zupančič
Farrell, Jerry Okorn
Forest City, Math. Kaudin
Fr. Blodnikar
Greensburg, Frank Novak
Homer City, Fr. Ferencak
Johnstown, John Polants
Krayn, Ant. Taušelj
Lawrence, Frank Balloch
Midway, Jos. Zust
Pittsburgh in okolica, Philip Progar
Turtleton, A. Hren
Turtlet Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan ...
- WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, Fr. Štek
Sheboygan, Joseph Kahol
- WYOMING:
Rock Springs, Louis Tauscher
Diamondville, Joe Rolko
- Vaš zastopnik lada potrdilo za sve-to, kajti se je, vpisal, Zastopnik tega priporočamo.
- UPRAVA "GLAS NARODA"

Razne vesti.

MALENKOSTI, ZA KATERE SE ZANIMA VES SVET.

Na svetu so malenkosti, ki zanimajo ves svet, zlasti pa zbiralec drobnih zanimivosti. Tako se je neki ameriški no-vinar potrudil in preštel vse klobuke Napoleona, shranjene kot dragoceni spomin v raznih muzejih. Sam se je čudil, ko-liko jih je našel. V muzejih je našel shranjenih 451 Na-poleonovih klobukov in naj-manj 400 tistih, ki jih hranijo v muzejih, svoj živ dan ni vi-del. Iščejo in kupujejo po sve-tu klobuke samo če jim stari-narji posepejo na uho, da so Napoleonovi, iz zasebne zbirke nekega plemiča. Najbrž se bo itak razmnožil nekoč tudi popularni Chamberlainov dež-nik.

Ker smo že pri tem dežniku, bo marsikoga zanimalo, koliko tehta. Ali veste to? Gotovo ne. To je pa točno znano, kaj-ti Angleži se zanimajo tudi za najmanjše podrobnosti. Slo-veči Chamberlainov dežnik tehta 750 gramov, izdelan je bil v tovarni Briog Sons. Chamberlain ga je kupil za 75 šilingov. Američani so mu hoteli dati zanj stokrat toliko pa ga ni hoteli prodati. Cham-berlain tako ceni svoj dežnik, da ga ni hotel niti posoditi za razstavo italijanskih dežni-karjev, čeprav so mu obljubili, da ga bodo primerno zavaro-vali.

Kakó velja že zdaj za zgodo-vinsko znamenitost Chamber-lainov dežnik, tako je nekaj posebnega prva Hitlerjeva rja-va srajca. Kancelar jo ima že od leta 1923, iz časov prvega poskušnega puča in še zdaj jo oblače vsako leto enkrat ob svečanih prilikah. Ta srajca ima ovratnik šte. 40.

Zgodovinska so tudi mnoga pokrivala. Tako ima Stalin že od leta 1920 čepico s ščitom, ki jo še zdaj večkrat nosi in ki mu jo je podaril na poljski fronti neki vojak. Čepica še vedno nosi monogram svojega prvega lastnika.

Tudi Mussolini ima še vedno

POSESTVO NA PRODAJ

Doljna Briga pri Kočevju
Polovica grunta, lepe njive, košenice in gozdovi v starem kraju. Lahko se hrani sedem glav živine na posestvu. Cena samo \$775.—. Nadaljna poja-snila daje: FRANK VERTIN, Box 357, BANFF, ALTA, CANADA, (2x)

Spisi Josip Jurčiča:

- I. ZVEZEK: Uvod — Narodne pravljice in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi pelharji. — Domen. — Dva prijatelja.
- II. ZVEZEK: Jurij Kobilica. — Tihotapec. — Vrban Smukova ženitev. — Klošterski žolnar. — Grad Rojinje. — Golica.
- III. ZVEZEK: Deseti brat. — Nemški valpet.
- IV. ZVEZEK: Cvet in sad. — Hči mestnega sod-nika. — Kozlovska sodba v Višnji gori. — Dva brata
- V. ZVEZEK: Sosedov sin. — Sin kmetskega ce-sarja. — Med dvema stoloma.
- VI. ZVEZEK: Dr. Zober. — Tugomer.
- VII. ZVEZEK: Lepa Vida. — Pina tobaka. Moč in pravica. — V vojni krajini. — Pravda med bra-toma.
- VIII. ZVEZEK: Ivan Erazem Tatenbah. — Bojim se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečenka. — Šest parov klobas. — Po to-baku smrdiš. — Ženitev iz nevoščljivosti. — Spomini starega Slovenca Andreja Pajka.
- IX. ZVEZEK: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ko je krompir gradeč. — Pona-rejeni bankovci
- X. ZVEZEK: Veronika Deseniška.
- 10 zvezkov \$10

Ivan Pregelj: Izbran Spisi

STEFAN GOLJA IN NJEGOVI. — Tolminska novele. 253 strani.

V Štefanu Golji nam podaja Pregelj edinstveno sliko trpljenja našega naroda v časih graščanske mogočnosti. V središču te žive nepoznane zgodovin-ske slike stoji klena postava župnika Stefana Golje, ki da v pravem pomenu besede "življenje za svoje ovce." Prepletel je roman s tragedijo lepe Tolminke, ki v svoji čudovito nežni izvedbi nima sebi enake. Tolminske novele vsebujejo med drugim tudi origi-nalni, že splošno zasloveli pridiki "Pustina pridiga," in "Pulver und Blei" ter biser naše navelistike: "Gospoda Matije zadnji gost."

Cena \$1.50

ODISEJ IZ KOMENDE. — Zapiski gospoda Lanspreškega. 269 strani.

V tem III. zvezku nam prikaže Pregelj prelepo po-stavo našega velikega narodnega gospodarja 18. sto-letja, Petra Pavla Glavarja. Hrbenico temu delu tvori že pred leti napisana večerniška zgodba o mla-dostnih letih Glavarjevih, a dopolnil je to mladostno sliko s Glavarjevimi zapiski, ki nam ga kažejo v njegovi življenjski modrosti pri čebelah, in nje-go-vem gradu Lansprežu, kjer mu sivo glavo ozarja mlada ljubezen njegovega oskrbnika in nesrečne kon-tese Klare. S Peter Pavlom Glavarjem je ustvarjena najboljša slovenska ljudska povest. Knjiga nam po-ustvarja kos slovenske preteklosti in iz nje diha slo-venska zemlja sama.

Cena \$1.50

Tunel

(Spisal B. Kellermann)

Globoko pod zemljo vrtajo or-jaški stroji tunel med Evropo in Ameriko. Genialni inženjer MacAlan vodi ogromno delo. Cele armade delavcev se zari-vajo vedno globlje v osrčje zemlje. Sredi dela zaloti gra-ditelje strahovita katastrofa, ki skoro popolnoma uniči že napravljeno delo in katere žr-tev je tisoč in tisoče delavcev. Toda železna volja MacAlana ne odneha, dokler ne steče med Evropo in Ameriko globoko pod oceanom prvi vlak. Skozi vse delo se čuti orjaški ritem, ki mestoma kulminira v gran-dioznih opisih in dogodkih. Tu-nel je ena najzanimivejših knjig svetovnega slovstva.

259 strani . . . \$1.20

Naročite pri:

Knjigarni Glas Naroda

216 W. 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

Steboj do smrti

Roman iz življenja. — Za "Glas Naroda" priredil I. H.

38

"Da, tako je. Mislim, da bo posestvo zopet v kratkem postavil na noge."

"Za to mu ne manjka ne denarja, ne volje, ne moči," pravi Senta in pod samovarom prižge vinski cvet. "Sedaj pa pij čaj, oče."

Erlach z veseljem sede k lepo pogrnjeni mizi.

"Čudovito lupo je, da si zopet pri meni, Senta! Kako lupo si pogrnila mizo! Tako prijetno je!"

Senta pa ga ljubeznivo poboža po čelu.

"Ubog oče, tako dolgo ti je bilo neprijetno! Toda samo počakaj, ko bova enkrat stanovala v majhni hišici, toda bo zopet vse prijazno in prijetno. Saj si menda izbral lepe preproge, kajti mogoče jih je dobiti zelo poceni in lepe."

Očetove čelo nekoliko zardi, ker se je zavedal, da je napravil zelo malo, da bi ji pripravil lep dom. Zato pravi:

"Jutri dopoldne bova šla na daljši izprehod, Senta; v tem času bodo od tukaj odnesli zadnje pohištvo. Kadar se zopet vrneva, in nama bo Franc dal kosilo, potem pa bova počakala dokler ne pride obvestilo, da je tam vse pripravljeno."

Senta mu prikimava.

"Pa vendar bi bilo boljše, ako bi si tam prej nekoliko ogledala. Potem bom mogla pripraviti zastore in jih obesiti. Tako pa bo za tebe nekaj doma še pustilo. Ali pa se je tudi nanovo pobarvani pod že zadosti posušil!"

"Zato nikar ne skrbi, vse bo prišlo na vrsto," pravi v prepričanju, da je Stolberg vse dobro uredil.

"Franc mi bo tudi dobro pomagal. V resnici je zelo poraben in razun v kuhinji, dela vse izvrstno. Preproge, ki jih bomo vzeli s seboj, sem te dni dobro popravila in so še vedno zelo lepi. Franc jih je iztepel, jih očistil s slamnjakovo vodo in so zopet dobili svežo barvo. K sreči sem tudi našla mnogo gospodinjstkih stvari in tudi za tebe je še dovolj perila. Tudi jaz sem dobro preskrbljena z oblekami in perilom, kajti vsa leta si mi pošiljal vedno dovolj denarja. Tako za sedaj nimava velikih izdatkov. Kakor hitro bova tam vse uredila, bom začela slikati slike za Stolberga. Popoldne bom šla na izprehod v gozd in bom poiskala kako lepo pokrajino. Najprej pa bom šla v vas k potoku, da si ogledam domačijo, katero hoče imeti naslikano. Pred njo stoji velik oreh, potem jo bom že našla."

Oče ve, da hoče imeti Stolberg v svoji hiši na steni sliko svoje rojstne hiše.

"To je zelo lep predmet za sliko. Hišico poznam, ki jo misli. Ako poleg hiše nasikaš še malo potoka, bo slika zelo lepa."

"S seboj bom vzela knjigo za škece in bom mogoče naglo napravila kako škeco, da mu jo morem pokazati. Pa tudi kaj drugih stvari bom našla, da jih bom mogla slikati. Ti pa boš med tem časom nekoliko počival, ker si še vedno bil in slaboten. Vse to mora biti drugače."

Oče ji prikimava.

"Pod tvojo oskrbo bom kmalu zopet okrevaj, posebno še, ker sem sedaj rešen mučnih skrbi."

Ko popijeta čaj, odnese Senta posodo v kuhinjo in se postavi od očeta ter odide.

Obleka je svetlo modro obleko z belimi obšivi, ki jo je navadno nosila na vrtu v zavodu. Bil je že skoro poletno gorek dan in ni potrebovala nikake površne obleke. Klobuka si ne pokrije, temveč ga nosi v roki. Knjigo za škece vzame s seboj in ko hodi skozi park proti vasi, zagleda mišeno pokrajino. Čez potok pelje prežet zbočen most, do katerega sem in tam vodijo stopnice. Poleg mostu se šopiri velika bukev z mogočnimi vejami, ki segajo do potoka, ki v naglem diru žubori dalje. Ako sonce blesti skozi veje in se zrcali v vodi kot sedaj, tedaj bo to zelo lepa slika.

Nasloni se na drevo in naglo napravi škeco. To ji ne vzame mnogo časa. Sklene, da bo Stolberga peljala k temu mostu in ga bo vprašala, ko bi mu ta pokrajina bila všeč. Nato gre dalje in pride do vrat, ki se vedno više poševno v svojih tečajih ter gre po senčni stezi proti vasi. Toda ne hodi še dolgo, ko izpod dreves nekdo prijaha na pot. Senta se zgane, srce ji prične burno utripati. Bil je Hans Dornmeck. Svoje hrepenenje po Senti je dušil, dokler je mogel, toda že nekaj dni se je plazil po gozdu okoli parka v upanju, da jo sreča. Da je bilo Erlachovo posestvo na dražbi prodano, je vedel, izvedel je tudi, da bo Erlach s svoj hčerjo stanoval v oskrbnikovi hiši. Zato ni vedel, kako bi ju mogel službeno obiskati. Kot so stale stvari, bi bilo to zelo nes pametno. Toda hrepenenje, da Senta zopet enkrat v idi, je postalo tako močno da je saj hotel poskušati jo srečati v gozdu. S tem se ne bo do ničesar obvezal. Ako bi jo slučajno srečal, se je hotel z njo dogovoriti za več sestankov v gozdu; kako pretežno bo že našel, da bi ji pojasnil, da hoče svoj obisk še odložiti. Do nje se ni emel v nobenem oziru zavezati, toda moral jo je videti. Njegovo poželjenje po njej je postalo tako močno, da se ni mogel sprijazniti z mislijo, da je ne bi nikdar več videl. In njegova razburjena strast se je že pričela pečati z mislijo, da jo smatra kot za svobodno divjačino. Navzlic njegovi takojmenovani ljubezni se mu je v njegovih očeh zdela ponižana vsled tega, da je bil njen oče uničen in mora z njim stanovati v oskrbnikovi hiši. Tega si sicer ne prizna, toda opraviči si svoje ne posebno pošteno postopanje. In od sebe odžene vse druge misli in ve samo, da jo mora zopet videti.

Hans Dornmeck si naslika zopetno svidenje z njo v najpestrejših barvah. Toda evidenje z njo mora biti popolnoma tajno, da ne bo nikdo o tem ničesar zvedel. In ko jo sedaj nenadoma zagleda predeboj kot kako pravilčno svetlo bitje v pomladansko zelenem gozdu, tedaj bi mogel v velikem veselju zavriškati. Konja vstavi in skoči iz sedla.

Senta zastavi korak in v nagli spremembi prebledi in zardi. S plahimi, pa vendar žarečimi očmi ga pogleda.

"Senta! Gospica Senta!" vzklizne Hans s skoro pojemajočim glasom in trdo stisne njeno roko.

"Gospod Dornmeck, gotovo nas mislite obiskati! O, že davno sem vas pričakovala."

(Nadaljevanje prihodnjic)

Nitiša—ljubica rdečega sultana

V enem največjih london-skikh založništev je izšla knjiga "Moje življenje v haremu", pisana od avtobiografija Gruzinke Nitiše Sultane, ene izmed žen bivšega turškega sultana Abdula Hamida. Težko je ugotoviti, da li je ta stvar sploh avtentična. Odgovornost za njo je treba prepustiti založništvu.

Nitiša je bila hči gruzinskega poveljarja. Svoja mlada leta je preživljala na Kavkazu, kjer se je naučila od očeta streljati in jahati. Ko je sedmo sovražno pleme napadlo njihove naselbine, se je borila z moškimi. Toda bila je ranjena in ujeta. Sovražniki so jo odvlekli in tako je prišla v neko črnomorsko pristanišče na sejem sužnjev. Neki armenški trgovec je plačal za lepo dekle 100 cekinov in jo odvedel na ladjo. Nakupoval je dekleta za harem turškega sultana, kar ji je tudi povedal. Dekle mu je tega ni hotelo verjeti. Toda nekega dne so jo izkrcali v Bosporu in črni evnuhi so jo odvedli v sultanovo palačo.

Tako je postala Nitiša ena izmed 150 žen, ki so preživljale v sultanovem haremu svoje življenje s tem, da so skrbele za svojo lepoto, so učile haremske etikete se zbadale med seboj in kovalle proti sebi spletke. Tu pa tam so jih odpeljali na sprehod po Bosporu, seveda pod nadzorstvom črnih evnuhov. Potem je napočil pomembni dan, ko se je morala Nitiša z nekaterimi novimi stanovalkami harema predstaviti sultanu. To je bilo na veliki vsečanosti z godbo, plesom in petjem.

Nitiša je zapela gruzinsko pesem in na sultanovo povelje jo je morala ponoviti. Ob zaključku je stopil sultan s prestola in prišel sam po njo. Takrat mu je bilo okrog 50 let. Bil je temnih las, blede, sivkaste obraza in na sebi je imel črn kaftan, ki se je čudno odražal od leska pestrega orientalskega razkošja. Sultan se je ustavil pred Nitišo in si jo znova ogledal, potem je pa vrvel k njenim nogam žepni robec in odšel iz dvorane. Za njim je prišel veliki vezir, porbral je robec in ga izročil Nitiši. Tako je bila izvoljena za sultanovo ljubico.

Ko se je vrnila v svojo sobo, so padale sužnje pred njo na kolena, poljubljale rob njene obleke in tla, kamor je stopala. Postala je v palači mogočna osebnost, pa tudi tarča zavisti in splet svojih rivalinj. Preselila se je v nove sobane, okrašene pravilčno z zlatim in rdečim brokatom, polne dragocenih preprog. Štiri sužnji so ji prinesli sultanova darila, nakit, ščetke, in glavničke, dro-

bnarije v škaticah iz slonovine. Na gostijah je sedela ob sultanovi strani. Jedila so ji prinašali v zlatih in srebrnih skledah. Sultan je podaril svoji izvoljenki najmanjši in najdragocenejšo uro na svetu. Sledili so tedni, ki jih je preživela kakor v sanjah. Kmalu je pa zvedela koliko pasti ji nastavljajo. Ko še ni bila sultanova ljubica, se je seznanila s staro ženo Zenobijo, o kateri je bila prepričana, da zna čarati. Ta ji je nekega dne dala prstan, ki je bil nekoč last ruske carice Katarine. Zenobija mu je pripisovala čarobno moč. Če je podal kdo ženski, ki ga je nosila roko, pa ni imel poštenih namenov, je švignil iz rubinovega očesa vanj strup in čez pol ure je bil mrtev. Nitiša je prstan prestrašeno odklanjala Zenobiji ji je prigovarjala da drugega izhoda ni. Ti, ali ona. In pripovedovala ji je da je strup kupila od neke dekletke, ki hoče postati na vsak način sultanova ljubica.

Od tistega dne Nitiša ni imela več miru. Kmalu ji je Zenobija pripovedovala o drugi sužnji, ki naj bi plesala pred sultanom na njegov rojstni dan. Zenobija ji je prigovarjala, naj se ne da izpodrinuti brez boja. Še istega dne se je govorilo, da je nova sužnja zblaznela in si končala življenje. Pozneje je znova zvedela, da se kuje proti nji zarota. Še preden se je odločila njena usoda, so se uprli Mladoturki in Abdul Hamid je moral pobegniti. Nitiša se je zatekla v hišo nekega pastirja. Pozneje se je vrnila v Gruzijo, kjer pa ni našla svojcev in tako je prišla nazaj v Carigrad, kjer živi v bližini sultanove palače in opazuje, kako se oblikuje nova Turčija, kjer žene ne žive več v haremi in ne hodijo okrog zastrtih obrazov.

KRALJ HOTELIRJEV IN HOTELIR KRALJEV.

Menda ni na svetu večjega mesta, ki bi ne imelo hotela z imenom Ritz. Tu ga smatrajo za svoj okras, tam zopet ga raje ne omenijo. Toda prvi vtis, ki ga dobi človek, če sliši ime hotel Ritz je ta, da gre za nekaj elegantnega, draga. Ljudje si namreč zmotno razlagajo besedo Ritz kot sinonim besede chic. V resnici pa izvira ime vseh takih hotelov od imena moža, ki so ga imenovali kralj hotelirjev in hotelir kraljev.

Cesar Ritz je bil doma iz francoske Švice. Njegovi starši so bili siromašni in imeli so 10 otrok. Ko je dočrnil mali Cesar šolo so ga poslali v manjši hotel v Bried, kjer je preživljal težke čase. Hotelir mu je namreč vedno znova očital, da nima za hotelirstvo nobenega talenta. Pozneje pa se je izkazalo, da je bil učencec

bolj nadarjen kakor učitelj. Leta 1867, ko je bila v Parizu svetovna razstava je prišel Cesar Ritz v ta babilon ob Seini in v Parizu je kmalu zaslovel. Ni trajalo dolgo in že je bil šef največjih hotelov, kjer je prišel v stik z visoko gospodo.

Njegova zvezda se je dvigala do leta 1870, ko je obleganje Pariza, a tudi komunizem in lakota na dolgo onemogla vse slavnostne gostije, ki jih je znal Ritz tako sijajno pripraviti. Ritz je odpotoval k morju, potem se je pa vrnil v Pariz. To je delal tako dolgo, da se je povzpel v sedmih letih do najslavnostnejšega hotelskega ravnatelja svoje dobe. Če je menjaval svoje bivališče, pa ni menjaval klijentele, kajti ta mu je zvesto sledila. Vabili so ga povsod tja, kjer je bilo treba pripraviti svečano pojedino ali udobno bivališče članom vladarskih rodbin.

In tako je Ritz slednjič sklenil ustaviti lastno podjetje. Našel je bogataše, ki so mu dali na razpolago denar, našel je pa tudi arhitekta in tako je zgradil prvi hotel Ritz, ki se je proslavil tudi s svojo izborni kuhinjo. V nji je gosposdaril stari Ritzov prijatelj, Ritzov ideal je bil majhen, miren, toda te mrazkošnejši hotel, kamor bi zahajala najvišja evropska gospoda. Odveč bi bilo omenjati, da se mu je ta želja izpolnila. Waleski princ člani ruske carske rodbine, čla-

ZGODOVINSKI ROMANI SVETOVNOZNANEGA POLJSKEGA ROMANOPISCA

Henrika Sienkiewicza

PO POSEBNI CENI

KRIŽARJI

I. in II. zvezek, broš. . . \$3.75

MALI VITEZ

Vezano \$3.25

POTOP

I. in II. zvezek, broš. . . \$3.50

QUO VADIS

I. in II. zvezek, broš. . . \$3.—

ZA KRUHOM

Broširano . . . 25c

Z OGNJEM IN MECEM

Mehko vezano \$2.—

(Poštino plačamo mi.)

Slovenic Publishing Company

216 W. 18th Street

New York

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

ODPLUTJA — Mesece

21. junija: Queen Mary v Cherbourg
Ile de France v Havre
Deutschland v Hamburg

24. junija: Saturnia v Trst

27. junija: De Grasse v Havre

28. junija: Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre
Hamburg v Hamburg

30. junija: Bremen v Bremen
Mauretania v Cherbourg

JULIJA

1. julija: Champlain v Havre
Rex v Genoa

3. julija: Nieuw Amsterdam v Bologne

5. julija: Queen Mary v Cherbourg
New York v Hamburg

6. julija: Ile de France v Havre

7. julija: Europa v Bremen

8. julija: Conte di Savoia v Genoa

12. julija: Normandie v Havre
Hansa v Hamburg

14. julija: Vulcania v Trst

15. julija: Aquitania v Cherbourg

19. julija: Queen Mary v Cherbourg
Deutschland v Hamburg

22. julija: Rex v Genoa
Ile de France v Havre

24. julija: Bremen v Bremen

25. julija: Nieuw Amsterdam v Bologne

26. julija: Hamburg v Hamburg

28. julija: Saturnia v Trst

29. julija: Mauretania v Cherbourg
Champlain v Havre

AVGUSTA

2. avgusta: Europa v Bremen

3. avgusta: Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg
New York v Hamburg

5. avgusta: Conte di Savoia v Genoa

8. de France v Havre

9. Queen Mary v Cherbourg
Hansa v Hamburg

11. avgusta: Bremen v Bremen

12. avgusta: Rex v Genoa

15. avgusta: Nieuw Amsterdam v Bologne

16. avgusta: Deutschland v Hamburg
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre

19. avgusta: Champlain v Havre

22. avgusta: Europa v Bremen
Vulcania v Trst

23. avgusta: Hamburg v Hamburg

24. avgusta: Queen Mary v Cherbourg

26. avgusta: Ile de France v Havre

28. avgusta: Mauretania v Cherbourg

29. avgusta: Bremen v Bremen

30. avgusta: Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg

VSE PARNIKE

in

LINJE

ki so

važne za

Slovence

zastopa:

SLOVENIC PUBL. CO.

YUGOSLAV TRAVEL DEPT.

216 W. 18th St., New York, N. Y.

AKO NAMERAVATE OBISKATI

SVETOVNO RAZSTAVO

boste rabili

MAPO

Mesta New Yorka

DOBITE JO

BREZPLAČNO

AKO NAROČITE

Slovensko-

Amerikanski

Koledar

ZA 1939

Cena Koledarja je:

50 centov

Imamo jih še nekaj!

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

(Lahko pošljite vrsto v poštah
smanjka po 2 osiroma po 3 cente)

V stoterih slovenskih domovih boste našli to knjigo umetniških slik. Naročite jo še vi.

"Naši Kraji"

Slike so iz vseh delov Slovenije in vemo, da boste zadovoljni.

Zbirka 87 fotografij v bakrotisku na dobrem papirju vas stane —

\$1.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

Borinjako jezero

216 WEST 18th STREET, NEW YORK